

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA, RELACIONS AMB LES CORTS I MEMÒRIA DEMOCRÀTICA

2109 *Reial decret 138/2020, de 28 de gener, pel qual s'estableix la normativa bàsica en matèria d'actuacions sanitàries en espècies cinegètiques que actuen com a reservori de la tuberculosi (complex *Mycobacterium tuberculosis*).*

La interacció entre espècies domèstiques i silvestres s'ha vist agreujada en els últims anys per l'increment de la grandària de les poblacions silvestres, la qual cosa ha provocat el seu desplaçament des dels seus hàbitats tradicionals cap a altres espais sense vocació cinegètica.

Hi ha determinades malalties compartides entre aquests animals domèstics i silvestres que es poden transmetre igualment a l'espècie humana, per la qual cosa poden tenir un impacte significatiu en la salut pública i en l'economia, a més de en la sanitat de les poblacions animals, i en la conservació de la biodiversitat.

Per aquest motiu, una manera coherent d'abordar aquest tipus de malalties ha d'incloure mesures en totes les espècies animals implicades i incloure-hi tots els actors i sectors participants (administracions, sector ramader, sector cinegètic, associacions conservacionistes i comunitat científica), tal com s'ha reconegut des d'institucions d'àmbit internacional i organismes europeus, a través de múltiples referències al concepte «una sola salut».

Així, el Reglament (UE) 2016/429 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de març de 2016, relatiu a les malalties transmissibles dels animals i pel qual es modifiquen o deroguen alguns actes en matèria de sanitat animal («Legislació sobre sanitat animal»), s'aplica als animals en captivitat i silvestres i, en aquest sentit, preveu normes especials de control i erradicació de malalties presents en animals silvestres.

Dins d'aquest marc, igualment, s'ha aprovat una estratègia de gestió de senglar al si de la Unió Europea, orientada a controlar les poblacions de senglar mitjançant la prohibició de l'alimentació sistemàtica o la instal·lació de tanques, entre altres mesures.

Així mateix, la Llei 8/2003, de 24 d'abril, de sanitat animal, aplicable a tots els animals domèstics i fauna silvestre, preveu que una situació de contagi entre les mateixes espècies d'animals domèstics i silvestres per una mateixa malaltia, així com la possible creació de reservoris en el medi natural, fan inseparables les actuacions sanitàries en tots dos mitjans.

La Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests, afegeix l'article 16 bis a la Llei 8/2003, de 24 d'abril, per donar cobertura legal a les actuacions sanitàries en espècies cinegètiques i disposar que reglamentàriament s'han d'establir els requisits de sanitat animal que els diferents terrenys, tant d'aprofitament cinegètic com de règim especial que recull el títol II, han de complir. Aquests requisits inclouen, en especial, els sistemes de vigilància per detectar la presència de malalties i les actuacions que, en el cas de risc de transmissió d'aquestes, cal abordar, tant per part de les administracions competents com pels responsables o gestors dels terrenys.

D'altra banda, el Reial decret 1082/2009, de 3 de juliol, pel qual s'estableixen els requisits de sanitat animal per al moviment d'animals d'explotacions cinegètiques, d'aqüicultura continental i de nuclis zoològics, així com d'animals de fauna silvestre, estableix els requisits de sanitat animal aplicables al moviment dins d'Espanya d'animals d'espècies cinegètiques. Entre aquests requisits s'exigeixen mesures especials referents a la tuberculosi, necessàries per poder realitzar el moviment de certs ungulats silvestres.

Per la seva banda, la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat, estableix al seu article 54.5 una prohibició genèrica de donar mort, danyar, molestar o inquietar els animals silvestres. No obstant això, per a les espècies no incloses en la Llista d'espècies silvestres en règim de protecció especial, aquestes prohibicions no s'apliquen en supòsits amb regulació específica, en especial sobre legislació de forests,

caça i sanitat, de manera compatible amb la conservació d'aquestes espècies. Tanmateix, l'article 65 recull dos aspectes relatius a l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret. En primer lloc, en relació amb l'activitat cinegètica, s'estableix la prohibició de tinença i utilització de procediments massius o no selectius per a la captura o mort d'animals, que s'enumeren a l'annex VII de la Llei, encara que es podria no aplicar aquesta prohibició sempre que no hi hagi cap altra solució satisfactòria alternativa i es compleixin les circumstàncies i condicions exposades a l'article 61. D'altra banda, en relació amb les closes i tanques de terrenys, s'esmenta que les administracions públiques competents estableixen la superfície mínima que han de tenir les unitats de gestió per permetre la instal·lació de les closes.

En concret, la tuberculosi és una de les malalties compartides entre el bestiar, la fauna silvestre i, esporàdicament, l'espècie humana, en què en els últims anys s'ha evidenciat l'important paper que en la transmissió i manteniment de la malaltia estan jugant certs reservoris silvestres com els senglars.

Aquesta situació ja ha estat reconeguda per l'OIE, que ha modificat el Codi zoosanitari per als animals terrestres el 2017 pel que fa a la tuberculosi, i reconeix que nombroses espècies d'animals domèstics i silvestres són susceptibles a la infecció pel complex *Mycobacterium tuberculosis*.

Les importants repercussions econòmiques negatives que la tuberculosi animal té en el sector ramader i cinegètic, els efectes sobre la sanitat i el benestar dels animals, tant domèstics com silvestres, així com en espècies cinegètiques, i l'estancament en el progrés cap a la seva erradicació en el bestiar boví, sense oblidar el risc per a la salut pública ja que l'ésser humà és una altra espècie susceptible a la infecció, són raons de pes que obliguen a reconsiderar tots els factors implicats en la prevenció, lluita, control i erradicació de la tuberculosi.

La Direcció General de Salut i Seguretat Alimentària de la Comissió Europea ha destacat la necessitat de fer una avaluació exhaustiva de la situació epidemiològica que inclogui també la presència de reservoris silvestres infectats amb tuberculosi i, en aquests casos, dissenyar un enfocament actiu per eliminar la infecció per tuberculosi en les espècies silvestres implicades.

Com a primera resposta a aquestes recomanacions, el 2017 es va acordar un Pla d'actuació sobre tuberculosi en espècies silvestres (conegut comunament per les seves sigles «PATUBES»), document pioner en aquest àmbit, ja que és fruit del consens entre les diferents administracions amb competències en la matèria i els sectors interessats. Aquest Pla suposa, per tant, un compromís en què es reflecteix la necessitat d'establir actuacions conjuntes que mantinguin un equilibri entre la situació sanitària, l'activitat cinegètica i la conservació de la biodiversitat.

Les mesures d'actuació en espècies silvestres han de ser proporcionals al risc de transmissió o manteniment de la infecció que aquestes suposin per a altres espècies silvestres o domèstiques, tenint en compte la situació epidemiològica de la malaltia en el bestiar domèstic, la presència de les espècies silvestres reservori i els resultats de la vigilància sanitària, l'anàlisi epidemiològica i molecular d'aquestes. A més d'altres factors de risc que alteren la densitat o agregació espacial de les poblacions, com és el sistema de maneig.

Amb la finalitat de garantir un control adequat s'ha cregut convenient introduir l'obligatorietat de registrar alguns dels espais en els quals es mantenen espècies cinegètiques (granges cinegètiques, nuclis zoològics) en sentit anàleg en què es registren en l'actualitat les explotacions de producció i altres tipus d'instal·lacions en què es mantenen els animals, per la qual cosa es modifica el Reial decret 479/2004, de 26 de març, pel qual s'estableix i es regula el Registre general d'explotacions ramaderes, per tal de preveure la classificació que aquest Reial decret estableix.

Per assegurar l'eficàcia d'aquestes mesures, es procedeix a una zonificació del territori nacional en tres nivells territorials. En un primer nivell es recullen en l'annex I quatre regions PATUBES, que responen al nivell de risc d'aparició de la malaltia sobre la base de la prevalença històrica en el territori. En un segon nivell de detall, dins les regions PATUBES, el Reial decret utilitza les unitats o comarques veterinàries ja establertes com a àmbit territorial al qual vincular determinades mesures en funció de la seva classificació per risc

concret (baix, moderat o especial). Finalment, és a les comarques veterinàries on s'han de concretar els espais cinegètics en funció de les seves característiques, de manera que se'ls assigni un estatut jurídic diferenciat (*inter alia*, en funció del tipus de tanca que tingui).

En la seva tramitació s'han consultat les comunitats i el sector implicat. Així mateix, s'ha sotmès a informe del Consell Assessor de Medi Ambient de conformitat amb el que disposa l'article 19 de la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient

La regulació que conté aquesta norma s'ajusta als principis que preveu l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Així, d'acord amb els principis de necessitat i eficàcia, aquesta norma es justifica en la necessitat d'establir una gestió adequada que controli els riscos en la salut pública, la salut animal i medi ambient derivats de la tuberculosi en la fauna silvestre. Es compleix el principi de proporcionalitat i la regulació es limita al mínim imprescindible per controlar els riscos esmentats. Quant al principi de seguretat jurídica, la norma s'insereix coherentment en l'ordenament nacional, atès que realitza la corresponent remissió normativa als preceptes que estableix aquest Reial decret, als efectes que preveu la disposició addicional segona del Reial decret 1082/2009, de 3 de juliol, en funció del que preveu la disposició final segona de la present disposició, alhora que preveu les referències obligades a aquell en els seus articles 6 i 11. El principi de transparència s'ha respectat igualment atès que aquest Reial decret s'ha sotmès al procediment d'informació i participació pública de l'article 26.6 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern. Finalment, en aplicació del principi d'eficiència, es limiten les càrregues administratives a les imprescindibles per a la consecució de les finalitats descrites.

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.16a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de bases i coordinació general de la sanitat i en virtut de l'habilitació que conté la disposició final cinquena de la Llei 8/2003, de 24 d'abril.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació i del ministre de Sanitat, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 28 de gener 2020,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació.*

1. El present Reial decret té com a objecte establir la normativa bàsica en matèria d'actuacions sanitàries en espècies cinegètiques que actuen com a reservori de la tuberculosi (complex *Mycobacterium tuberculosis*): senglar i altres suïds silvestres (*Sus scrofa*) i les seves hibridacions, cérvol (*Cervus elaphus*) i daina (*Dama dama*).

2. Aquest Reial decret s'aplica a les comarques o unitats veterinàries identificades a tot el territori nacional segons l'article 4, en funció del risc que se'ls assigni, compreses dins de les regions PATUBES que estableix l'annex I.

Article 2. *Definicions.*

1. Als efectes d'aquest Reial decret són aplicables les definicions que preveuen l'article 3 de la Llei 8/2003, de 24 d'abril, de sanitat animal, i l'article 4 del Reglament (UE) 2016/429 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de març de 2016, relatiu a les malalties transmissibles dels animals i pel qual es modifiquen o deroguen alguns actes en matèria de sanitat animal («Legislació sobre sanitat animal»), el Reial decret 479/2004, de 26 de març, pel qual es regula el Registre general d'explotacions ramaderes, i l'article 17 del Reglament (UE) 2017/625 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de març de 2017, relatiu als controls i altres activitats oficials realitzats per garantir l'aplicació de la legislació sobre aliments i pinsos, i de les normes sobre salut i benestar dels animals, sanitat vegetal i productes fitosanitaris.

2. Així mateix, s'entén per:

a) Espècies cinegètiques que actuen com a reservori de tuberculosi: senglars i altres suïds silvestres (*Sus scrofa*) o les seves hibridacions, cérvols (*Cervus elaphus*) i daines (*Dama dama*).

b) Pla d'actuació sobre tuberculosi en espècies silvestres (PATUBES d'ara endavant): document que inclou un pla de mostreig, informació i propostes per contribuir, des de l'àmbit de la fauna silvestre, a l'objectiu general del control i erradicació de la tuberculosi bovina, i que es pot consultar en la pàgina web del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

c) Regió PATUBES: part del territori nacional, de conformitat amb el que disposa l'annex I, definida segons la prevalença de tuberculosi bovina basant-se en els mostrejos que estableix el Pla d'actuació sobre tuberculosi en espècies silvestres i el Programa nacional d'erradicació de la tuberculosi bovina.

d) Proves diagnòstiques:

1r ELISA per a la detecció d'anticossos en sèrum enfront del complex *Mycobacterium tuberculosis*: la tècnica ha d'estar validada pel Laboratori Nacional de Referència (LNR) del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, situat actualment a Santa Fe i els kits de diagnòstic han d'estar inscrits en el Registre d'entitats i productes zoosanitaris.

2n IDTB (intradermotuberculinització) o prova de la tuberculina: tècnica de diagnòstic de la tuberculosi basada en la hipersensibilitat retardada després d'una injecció intradèrmica amb derivats proteics purificats (PPD), a què es refereix el capítol 2.4.6 del Manual de normes per a les proves de diagnòstic i les vacunes de l'OIE.

3r Aïllament i identificació: l'aïllament de micobacteris en mitjans de cultius selectius i la seva identificació posterior mitjançant tècniques d'ADN, com la PCR (reacció en cadena de la polimerasa) a la qual es refereix el capítol 2.4.6 del Manual de normes per a les proves de diagnòstic i les vacunes de l'OIE.

e) Animal positiu: animal amb resultat positiu a les proves diagnòstiques que indica l'apartat d) o, en el cas en què aquestes no s'hagin dut a terme, animal que en la inspecció *post mortem* presenta lesions compatibles amb tuberculosi, llevat que una prova posterior d'aïllament i identificació de l'agent descarti la infecció pel complex *Mycobacterium tuberculosis*.

f) Interessat: el titular cinegètic en la zona de què es tracti.

g) Població natural: la que s'aproxima a la grandària que el medi natural permet, per a les espècies cinegètiques que inclou l'àmbit d'aplicació del present Reial decret, fora dels espais de categoria I o II de l'article 5.

h) Alimentació suplementària: l'ús o subministrament sistemàtic de pinsos o altres aliments. L'aportació de complements vitamínics minerals no es considera alimentació suplementària.

Article 3. Obligacions generals.

1. A totes les regions PATUBES que preveu l'annex I s'ha de fer la vigilància anual de la tuberculosi en espècies cinegètiques que actuen com a reservori de tuberculosi (complex *Mycobacterium tuberculosis*) d'acord amb l'apartat 2 del document PATUBES. Les dades que s'obtinguin anualment serveixen per reavaluar periòdicament la situació de risc de les diferents províncies i comarques o unitats veterinàries.

El titular del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació ha d'actualitzar les regions PATUBES de l'annex I almenys cada cinc anys, en funció dels resultats dels mostrejos realitzats d'acord amb el que disposa el Pla d'actuació sobre la tuberculosi en espècies silvestres (PATUBES) i del Programa nacional d'erradicació de la tuberculosi bovina. Així mateix, pot modificar els annexos restants, en funció de l'evolució de la situació sanitària.

2. En totes les regions PATUBES, la gestió dels subproductes de caça s'ha de dur a terme d'acord amb el que estableix el Reial decret 50/2018, de 2 de febrer, pel qual es desenvolupen les normes de control de subproductes animals no destinats al consum

humà i de sanitat animal, en la pràctica cinegètica de caça major, llevat d'aquells supòsits no previstos en el Reial decret esmentat, en què l'autoritat competent pot optar, en funció del risc, per la gestió de subproductes d'acord amb alguna de les diverses possibilitats que preveu l'apartat 3.2.4.b del document PATUBES.

3. En cap de les regions PATUBES es permet l'aportació d'alimentació suplementària de cap tipus a les poblacions naturals de senglar i altres suïds silvestres i les seves hibridacions, cérvol o daina, llevat que la normativa autonòmica prevegi aquesta possibilitat i amb sol·licitud prèvia de l'interessat, l'autoritat competent en matèria cinegètica ho autoritzi i exclusivament en els supòsits següents:

a) Amb caràcter previ a la celebració d'accions de caça, així com d'esperes individuals, que tinguin com a objecte el control de l'espècie cinegètica senglar (*Sus scrofa*) i altres suïds silvestres o les seves hibridacions, de manera que s'incrementi l'eficàcia d'aquestes accions cinegètiques.

b) En les condicions definides per actes o disposicions aprovades per les comunitats autònomes, d'acord amb la seva normativa cinegètica.

c) Segons el que preveuen les resolucions de declaració d'emergència cinegètica per sobre poblacions d'ungulats cinegètics que aprovin les comunitats autònomes, d'acord amb la seva normativa específica.

d) En situacions climàtiques d'especial adversitat, apreciades per l'Administració competent en matèria cinegètica, en què es prevegi un perjudici greu als estats de conservació i sanitari de les espècies cinegètiques.

e) En el cas d'espais naturals protegits, sempre que a més hi hagi un informe justificatiu de l'autoritat competent en medi ambient i sense perjudici de la normativa de gestió aplicable a l'espai esmentat.

f) Per a la cacera en la modalitat d'espera com a esquer per a l'aproximació dels animals per abatre.

Article 4. *Comarques o unitats veterinàries de risc per a la tuberculosi.*

1. Les autoritats competents de les comunitats autònomes han d'establir les categories següents de comarques o unitats veterinàries de risc per a la tuberculosi:

a) Comarques o unitats veterinàries de risc baix: les que compleixin els requisits de l'apartat 1 de l'annex II.

b) Comarques o unitats veterinàries de risc moderat: les que compleixin els requisits de l'apartat 2 de l'annex II.

c) Comarques o unitats veterinàries d'especial risc: les que compleixin els requisits de l'apartat 3 de l'annex II.

No s'inclouen en cap de les categories anteriors les comarques o unitats veterinàries que no comptin amb un cens de bestiar boví.

2. Als efectes que preveu l'apartat anterior, les autoritats competents de sanitat animal han de classificar les comarques o unitats veterinàries del seu àmbit territorial, anualment, en el primer quadrimestre de l'any, atenent els criteris que estableix l'annex II, i una vegada conegudes les prevalences per comarca o unitat veterinària en bestiar boví.

La informació que s'ha de fer servir per comparar, d'una banda, les soques de bovins i de l'altra, de senglars i altres suïds silvestres i les seves hibridacions, cérvols i daines, és la informació de tipus microbiològic disponible que proporcioni la capacitat més gran de discriminació possible, inclosos els mètodes moleculars.

No obstant això, l'autoritat competent pot recórrer per a la classificació de les comarques o unitats veterinàries en el seu àmbit territorial a la informació sanitària remesa pels serveis veterinaris oficials de salut pública respecte a la inspecció *post mortem* d'espècies cinegètiques, per a aquells casos en què no es disposi d'informació microbiològica per a un territori.

En aquelles comarques o unitats veterinàries en què no es disposi de dades sobre la situació sanitària de senglars i altres suïds silvestres i les seves hibridacions i cérvols o

daines, es considera per a aquests la situació mitjana a les comarques o unitats veterinàries limítrofs i la informació disponible sobre les lesions detectades en la inspecció *post mortem* d'espècies cinegètiques.

3. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació al llarg del mes de maig ha de publicar aquesta classificació de les comarques o unitats veterinàries de l'apartat 2 en la seva pàgina web.

Article 5. *Categorització d'espais.*

1. Les autoritats competents de les comunitats autònomes han d'establir les categories d'espais següents en què habiten espècies cinegètiques:

a) Espais de categoria I: Granges cinegètiques i nuclis zoològics que disposen d'instal·lacions adequades per al maneig dels animals i la realització de proves sanitàries. Se n'exclouen els nuclis zoològics la finalitat dels quals no és la reproducció de les espècies cinegètiques que hi habiten.

b) Espais de categoria II: Terrenys cinegètics que disposen d'una tanca impermeable perimetral, segons el que estableix l'article 65.3.f) de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat, i/o interna si així ho preveu la normativa autonòmica corresponent, per a les espècies cinegètiques que hi ha en el seu interior, amb aportació sistemàtica d'aliment o d'aigua.

c) Espais de categoria III: Terrenys cinegètics que disposen d'una tanca perimetral impermeable segons el que estableix l'article 65.3.f) de la Llei 42/2007, de 13 de desembre (si així ho preveu la normativa autonòmica corresponent), per a les espècies cinegètiques que hi ha en el seu interior, sense aportació sistemàtica d'aliment o d'aigua.

d) Espais de categoria IV: Terrenys cinegètics no inclosos a les categories I, II i III, així com els parcs nacionals en els quals els seus gestors apliquen un programa de control d'ungulats, o un terme equivalent establert per la comunitat autònoma, aprovat per l'autoritat competent.

2. Per a l'establiment d'aquestes categories, que dona lloc a l'autorització dels diferents espais, els interessats han de presentar la sol·licitud corresponent davant l'autoritat competent en matèria de sanitat animal de la comunitat autònoma, acompanyada de la documentació que estableixi, la qual, amb l'informe previ, si s'escau, de l'autoritat cinegètica corresponent, ha de procedir a resoldre en el termini màxim de sis mesos.

Article 6. *Requisits i obligacions de sanitat animal.*

1. Pel que fa a les regions que preveu el PATUBES, no és compatible l'ús d'un mateix terreny per a espècies domèstiques (boví, caprí o porcí) i per a les espècies cinegètiques objecte d'aquest Reial decret en espais de categoria I o II.

2. Tots els espais de categoria I i II autoritzats per l'autoritat competent d'acord amb l'article 5.2, han d'estar registrats. Es crea una nova secció relativa al registre d'espais de categoria I i II, integrada en el Registre general d'explotacions ramaderes que regula el Reial decret 479/2004, de 26 de març, al qual s'ha d'atendre pel que fa al seu contingut i funcionament, segons la definició d'aquest Reial decret.

Les comunitats autònomes han d'inscriure al registre els espais esmentats, d'acord amb el que estableix el Reial decret 479/2004, de 26 de març, d'acord amb les classificacions que en preveu l'annex III, i han de fer constar les dades que estableix el seu annex II, llevat dels apartats del B.5 al B.11.

Els espais esmentats han de disposar així mateix el llibre de registre corresponent, d'acord amb l'article 6 del Reial decret 1082/2009, de 3 de juliol, pel qual s'estableixen els requisits de sanitat animal per al moviment d'animals d'explotacions cinegètiques, d'aqüicultura continental i de nuclis zoològics, així com d'animals de fauna silvestre, i han de comptar amb les instal·lacions o mitjans necessaris per donar compliment al que estableix l'article 7.1.c) de la Llei 8/2003, de 24 d'abril.

Adicionalment, els espais de categoria III i IV que realitzin o pretenguin realitzar trasllats en viu de les espècies cinegètiques objecte d'aquest Reial decret, han d'estar igualment registrats i disposar dels mitjans necessaris per donar compliment al que estableix l'article 7.1.c) de la Llei 8/2003, de 24 d'abril.

Article 7. *Requisits i obligacions de sanitat animal específics dels espais de categoria I.*

1. En els espais de categoria I dedicats a l'aprofitament de cérvols o daines s'han de realitzar les actuacions següents:

a) Almenys, una prova anual d'IDTB a tots els animals de més de sis setmanes. Els animals positius han de ser aïllats i sacrificats posteriorment a la granja o nucli zoològic, en un escorxador o una altra instal·lació autoritzada per a aquesta finalitat, i s'ha de procedir a la inspecció *post mortem* per a la recerca de lesions sospitoses i a la presa de mostres per a la investigació etiològica. Prèviament a la revisió, els animals han de ser identificats segons el que estableix l'autoritat competent en sanitat animal. El sacrifici obligatori dels animals positius dona lloc a la indemnització corresponent per l'autoritat competent, que s'ha d'ajustar a l'import necessari per cobrir el cost del sacrifici i el cost de la gestió de subproductes. En el cas de canals declarades no aptes per al consum humà de conformitat amb l'article 33 del Reglament d'Execució (UE) 2019/627 de la Comissió, de 15 de març 2019, pel qual s'estableixen disposicions pràctiques uniformes per a la realització de controls oficials dels productes d'origen animal destinats al consum humà, per la presència de lesions sospitoses o compatibles amb tuberculosi detectades durant la inspecció *post mortem*, addicionalment la indemnització ha de cobrir el valor de la carn, d'acord amb els valors que preveu l'annex III. Únicament tenen dret a la indemnització els propietaris d'animals que hagin complert la normativa aplicable en matèria de sanitat animal i de registre i identificació.

b) Aquests espais només es poden qualificar com a oficialment lliures d'infecció pel complex *Mycobacterium tuberculosis* d'acord amb el capítol 8.11 del Codi zoosanitari per als animals terrestres de l'OIE, si compleixen les condicions següents:

1r Absència de signes o lesions de tuberculosi en totes les inspeccions *ante mortem* i *post mortem* dels animals sacrificats a la granja cinegètica o nucli zoològic o a escorxador o una altra instal·lació autoritzada durant l'últim any.

2n Presència d'animals de més de sis setmanes d'edat en el moment de la primera prova de diagnòstic i resultats negatius en dues proves d'IDTB, amb un interval mínim de sis mesos, en tots els animals més grans d'aquesta edat. En cas de restitució de l'estatus sanitari de granja o nucli zoològic oficialment lliure d'infecció després d'un brot, la primera prova cal dur-la a terme almenys sis mesos després del sacrifici de l'últim animal afectat.

3r Els cérvols o daines que s'introdueixin en la granja o nucli zoològic han de provenir d'una altra granja o nucli zoològic oficialment lliure d'infecció per complex *Mycobacterium tuberculosis*. Aquest requisit pot no aplicar-se als animals que hagin romàs aïllats per un període mínim de noranta dies naturals en origen. Aquests animals han d'haver estat sotmesos a una prova d'IDTB almenys sis mesos abans del seu aïllament i a una segona prova d'IDTB almenys trenta dies naturals abans del seu enviament a l'explotació de destinació.

4t Per al manteniment de l'estatus d'aquests espais cinegètics com a oficialment lliures d'infecció pel complex *Mycobacterium tuberculosis*, s'ha de portar a terme la prova que estableix l'apartat a), i els individus analitzats han de resultar negatius a la prova.

2. En els espais de categoria I dedicats a l'aprofitament de senglars i altres suïds silvestres i les seves hibridacions, cal realitzar les actuacions següents:

a) Almenys, una prova anual d'ELISA a tots els animals de més de dotze mesos. Els animals positius han de ser aïllats i sacrificats posteriorment en la granja o nucli zoològic, en un escorxador o una altra instal·lació autoritzada per a aquesta finalitat, i s'ha de procedir a la inspecció *post mortem* d'aquests per a la recerca de lesions sospitoses i a la

presa de mostres per a la investigació etiològica. Prèviament a la revisió, els animals han de ser identificats segons el que estableix l'autoritat competent en sanitat animal. El sacrifici obligatori dels animals positius dona lloc a la indemnització corresponent per l'autoritat competent, que s'ha d'ajustar a l'import necessari per cobrir el cost del sacrifici i el cost de la gestió de subproductes. En el cas d'animals les canals dels quals hagin estat declarades no aptes per al consum humà, de conformitat amb l'article 33 del Reglament d'execució (UE) 2019/627 de la Comissió, per la presència de lesions sospitoses o compatibles amb tuberculosi detectades durant la inspecció *post mortem*, addicionalment la indemnització ha de cobrir el valor de la carn, d'acord amb els valors que preveu l'annex III. Únicament tenen dret a la indemnització els propietaris d'animals que hagin complert la normativa aplicable en matèria de sanitat animal i de registre i identificació.

b) L'espai es pot qualificar com a lliure d'infecció pel complex *Mycobacterium tuberculosis* quan tingui resultats negatius, almenys, en dues proves ELISA realitzades en els animals de més de dotze mesos, amb un interval de dotze mesos, i sempre que en la vigilància passiva sobre animals morts no s'hagin detectat animals positius en l'últim any.

c) El manteniment de l'estatus de lliure de tuberculosi s'ha de fer mitjançant una prova anual, d'acord amb l'apartat a), amb resultat negatiu. Els senglars i altres suïds silvestres i les seves hibridacions que s'introdueixin en els espais de categoria I han de provenir d'una granja o nucli zoològic lliure d'infecció per complex *Mycobacterium tuberculosis*. Aquest requisit pot no aplicar-se als animals que hagin romàs aïllats per un període mínim de noranta dies naturals en origen. Aquests animals han d'haver estat sotmesos a una prova d'ELISA almenys sis mesos abans del seu aïllament i a una segona prova d'ELISA almenys trenta dies naturals abans del seu enviament a l'explotació de destinació.

Article 8. *Requisits i obligacions de sanitat animal específics dels espais de categoria II.*

En els espais de categoria II, dedicats a l'aprofitament de cérvols, daines o senglars i altres suïds silvestres i les seves hibridacions, cal complir les obligacions següents:

1. Realitzar proves anuals a un nombre representatiu d'animals, segons la taula de l'annex IV, de tal manera que permeti detectar la malaltia per a una prevalença esperada del cinc per cent i un grau de confiança del noranta-cinc per cent.

2. Disposar d'un pla sanitari, aprovat per l'autoritat competent en sanitat animal, associat al pla de caça aprovat per l'autoritat competent en caça. El pla sanitari esmentat ha de contenir, almenys, els aspectes que enumera l'annex V.

L'autoritat competent ha d'avaluar els resultats i valorar l'aplicació de les mesures correctores que consideri necessàries, i pot incloure mesures addicionals de control poblacional, la suspensió de l'aprofitament cinegètic i fins i tot la retirada de l'autorització com a espai de categoria II en cas que les mesures aplicades no siguin efectives per al control de la malaltia.

Article 9. *Requisits addicionals en comarques o unitats veterinàries de risc moderat.*

A les comarques o unitats veterinàries de risc moderat s'han de complir els requisits addicionals següents:

1. Els espais de categoria III que comptin amb aprofitament de bestiar boví o d'altres espècies ramaderes, si així ho determina l'autoritat competent en matèria de sanitat animal, en cas que s'hagi autoritzat l'alimentació suplementària de conformitat amb aquest Reial decret, han de disposar de menjadores i abeuradores selectives per a les espècies cinegètiques, mitjançant tanques, passos canadencs o altres mètodes que evitin l'accés del bestiar a aquests. Aquestes menjadores i abeuradores han d'estar ubicades al més a prop possible a les zones de muntanya.

Igualment, les menjadores i abeuradores per al bestiar han de ser selectius per al bestiar boví o per a altres espècies ramaderes, si així ho determina l'autoritat competent en sanitat animal.

2. Els espais de categoria III i IV que comptin amb aprofitament de bestiar boví han d'incloure en els seus plans tècnics de caça els aspectes que conté l'annex V, en relació amb els punts de l'alimentació i de l'aigua de les espècies cinegètiques, i els punts permanents d'aigua. En tot cas, els titulars de les explotacions ramaderes ubicades han d'aplicar en aquests espais mesures de bioseguretat consistents en l'existència d'abeuradores i menjadores selectives per al bestiar boví i per a altres espècies ramaderes, si així ho determina l'autoritat competent en matèria de sanitat animal.

3. En els espais de categoria IV que comptin amb aprofitament de bestiar boví i que no tinguin autoritzat l'aprofitament de caça major, l'autoritat competent en matèria de caça pot permetre la caça o altres activitats de control poblacional en qualsevol època de l'any, de senglars i altres suïds silvestres i les seves hibridacions que entrin en contacte amb els animals de l'espècie bovina, de conformitat amb els procediments que estableixi l'autoritat competent. En cas que hi hagi punts d'aigua artificials per a boví, aquests han de ser d'ús selectiu per a aquesta espècie.

4. En tots els supòsits anteriors cal reforçar les condicions de bioseguretat de les explotacions de bestiar boví, en especial pel que fa als seus tancaments; neteja i desinfecció d'instal·lacions; disseny, neteja i desinfecció de menjadores i abeuradores; i limitació d'accés dels animals silvestres a les instal·lacions utilitzades habitualment pel bestiar.

5. En els casos que correspongui, les autoritats competents en sanitat animal han de comprovar el compliment dels requisits anteriors prèviament a l'assignació d'un codi REGA de pastures.

6. Les comunitats autònomes, a través dels documents tècnics que determinin d'acord amb les seves competències en matèria de caça, han d'establir els límits de les poblacions cinegètiques que aquesta norma recull, basant-se en la informació sobre abundància i captures de les espècies de què pugui disposar la comunitat autònoma, d'acord amb la seva normativa específica, tenint en compte les particularitats i metodologies que hi ha per a cada espècie cinegètica i territori considerat. En aquests documents, l'òrgan competent ha d'establir, almenys, les actuacions necessàries per mantenir les poblacions de les espècies cinegètiques en uns nivells adequats. Aquestes mesures afecten termes municipals complets, en l'àmbit de les comarques cinegètiques establertes, quan així es prevegi en la normativa autonòmica corresponent. En l'àmbit d'espais naturals protegits on estiguin situats els terrenys cinegètics s'apliquen igualment aquestes prescripcions, llevat del cas en què la seva normativa reguladora ja inclogui un marc de gestió específic respecte a això.

7. Les mesures que preveu aquest article es poden aplicar també en comarques o unitats veterinàries de baix risc si l'autoritat competent de sanitat animal així ho considera, en situacions en què hi hagi casos de tuberculosi en ramats de boví i espècies cinegètiques que preveu aquest Reial decret provocats per les mateixes soques en algun dels deu últims anys i hi continuï havent el risc de manteniment de la infecció.

8. Els espais de categoria III i IV que comptin amb aprofitament de caça major han de comptar amb plans tècnics que siguin coherents amb els documents tècnics de què disposin les comunitats autònomes amb informació sobre abundància i captures d'aquestes espècies, d'acord amb la seva normativa específica i tenint en compte les particularitats i metodologies que hi ha per a cada espècie cinegètica i cada territori considerat.

Article 10. *Requisits addicionals en comarques o unitats veterinàries ramaderes d'especial risc.*

En comarques o unitats veterinàries ramaderes d'especial risc, s'apliquen els requisits que preveu l'article anterior i, a més, cal complir les obligacions addicionals següents:

1. En espais de categoria III i IV només es pot autoritzar el subministrament d'alimentació suplementària ocasionalment, en els supòsits que preveu l'article 3.3, sempre que tinguin per objecte activitats de control poblacional.

2. En el cas dels subproductes animals no destinats a consum humà procedents de la pràctica cinegètica és aplicable l'article 2.2 del Reial decret 50/2018, de 2 de febrer.

3. Els espais de categoria III han d'incloure mesures sanitàries en els seus plans tècnics de caça, que han de contenir almenys els aspectes que recull l'annex V, mitjançant les quals s'ha d'intensificar, preferentment, la caça selectiva d'exemplars vells o malalts i de femelles. Els espais de categoria III que a més comptin amb aprofitament de bestiar boví, i d'altres espècies ramaderes si així ho determina l'autoritat competent en matèria de sanitat animal, han de complir el que estableix l'article 9.2.

4. Els espais de categoria IV que comptin amb aprofitament de bestiar boví i d'altres espècies ramaderes si així ho considera l'autoritat competent en matèria de sanitat animal, a més del que estableix l'article 9.3, han de reforçar els seus plans tècnics de caça amb mesures sanitàries, mitjançant l'increment de la caça de senglars i altres suïds silvestres i les seves hibridacions i cérvols o daines, bé de manera general o bé de manera selectiva. En aquestes comarques o unitats veterinàries, l'autoritat competent pot requerir les mesures sanitàries anteriors a altres espais de categoria IV, addicionalment a les que estableix l'article 9.4.

5. En els parcs nacionals, quan els estudis epidemiològics indiquin una incidència elevada de tuberculosi que suposa un risc per al mateix espai o terrenys adjacents, les autoritats competents en medi ambient i sanitat animal han d'establir mesures que vagin des d'activitats de control poblacional adreçades a reduir la malaltia en la zona fins a zonificacions excepcionals que impliquin la limitació de l'aprofitament ramader en les zones de risc més gran, sempre que estiguin associades a activitats de control poblacional.

6. En tots els casos que correspongui, les autoritats competents en sanitat animal han de comprovar el compliment dels requisits anteriors prèviament a l'assignació d'un codi REGA de pastures.

7. Sense perjudici de tot això, en les explotacions de bestiar boví cal dur a terme auditories de bioseguretat, seguint els criteris que estableix l'annex VI, i és obligatori fer una auditoria anual de bioseguretat almenys en les explotacions que hagin resultat positives a tuberculosi en els dos anys anteriors i en què l'enquesta epidemiològica hagi assenyalat la presència de fauna silvestre com a factor de risc, i han d'aplicar les mesures correctores assenyalades per l'auditoria esmentada en un termini màxim de vuit mesos, llevat que els serveis veterinaris oficials autoritzin un termini més ampli per causa justificada. A més, s'autoritzen tancaments d'exclusió per al bestiar de producció d'una superfície de fins a cinc-centes hectàrees amb tanca obligatòria impermeable per al senglar, llevat que la normativa autonòmica ho prohibeixi, en els quals, si, malgrat la tanca d'exclusió del bestiar de producció, apareixen en el seu interior animals de les espècies cinegètiques objecte d'aquest Reial decret, les comunitats autònomes han de regular, en les seves ordres de veda i períodes hàbils de caça, o altres normes o actes administratius, les formes de control poblacional en qualsevol moment de l'any, com ara accions cinegètiques per situacions sanitàries excepcionals.

8. Els plans tècnics de caça han de preveure mesures sanitàries addicionals mitjançant un increment de la caça de senglars i altres suïds silvestres i les seves hibridacions en nombre necessari per tal de disminuir la població natural fins al límit que exigeixi el pla tècnic de caça, en un termini de temps raonable i amb els mitjans adequats. En els casos en què no s'aconsegueixi assolir el nombre d'animals que preveu el pla tècnic de caça, les autoritats competents de les comunitats autònomes poden preveure la inclusió a les comarques o a les unitats veterinàries d'especial risc sanitari enfront de la tuberculosi, la possibilitat d'abatre durant tot l'any, sense quota i ni restricció de sexe o edat, pel gestor cinegètic autoritzat, les espècies objecte d'aquest Reial decret.

Article 11. Requisits sanitaris per al trasllat de senglars i altres suïds silvestres i les seves hibridacions, cérvols i daines en relació amb la tuberculosi.

1. La destinació dels animals dels espais de categoria I és en viu per al proveïment d'altres granges cinegètiques o nuclis zoològics, per deixar-los anar en espais de categoria II, III i IV, o bé per al sacrifici directe en un escorxador o en una altra instal·lació autoritzada per a aquesta finalitat.

2. Sense perjudici del que preveuen els articles 4 i 5 del Reial decret 1082/2009, de 3 de juliol, per poder realitzar moviments diferents al sacrifici en un escorxador o en unes

altres instal·lacions autoritzades per a l'esmentada finalitat des dels espais de categoria II, s'han d'haver fet, amb resultat negatiu, les proves anuals a un nombre representatiu d'animals, en funció del cens realitzat i segons la taula de l'annex IV, de manera que permeti detectar la malaltia per a una prevalença esperada del cinc per cent i un grau de confiança del noranta-cinc per cent. Les proves són l'IDTB, en el cas dels cérvols o daines, i l'ELISA en el cas dels senglars i altres suïds silvestres i les seves hibridacions. Addicionalment, és necessari que no s'hagin obtingut resultats positius en els mostresos que preveu l'apartat 2 del document PATUBES, fets en els dos últims anys.

3. No obstant el que disposen els apartats 1 i 2, es prohibeix el trasllat de senglars i altres suïds silvestres i les seves hibridacions, cérvols i daines des de les regions PATUBES de risc de tuberculosi 4 a la resta de regions PATUBES, llevat que procedeixen de nuclis zoològics o d'explotacions cinegètiques de cérvols o daines oficialment lliures d'infecció pel complex *Mycobacterium tuberculosis*, o de nuclis zoològics o d'explotacions cinegètiques de senglars i altres suïds silvestres i les seves hibridacions lliures de tuberculosi, segons el que preveu aquest Reial decret, o la seva destinació sigui el sacrifici en escorxador o en unes altres instal·lacions autoritzades per a la finalitat esmentada.

4. No obstant el que preveuen els apartats 1 i 2, per a la resta de regions PATUBES només es permeten els trasllats (diferents dels destinats a sacrifici) des de regions PATUBES de risc més gran a més petit si procedeixen d'espais de categoria I i II que tinguin resultats negatius en, almenys, una prova anual. Addicionalment, s'aplica aquest criteri per a trasllats amb origen en comarques o unitats veterinàries d'especial risc situades en qualsevol d'aquestes regions PATUBES.

5. En totes les regions PATUBES queda prohibit el trasllat de senglars i altres suïds silvestres i les seves hibridacions, cérvols i daines des d'espais de categoria II a espais de categoria I, llevat d'autorització expressa de l'autoritat competent en matèria de sanitat animal i sempre que s'hagin realitzat les proves que preveu l'apartat 2.

6. Per a la resta de moviments no previstos en els apartats anteriors, s'apliquen, pel que fa a la tuberculosi, els requisits i les proves que preveuen els articles 4 i 5 del Reial decret 1082/2009, de 3 de juliol. Els moviments esmentats no s'han de produir a distàncies superiors a cent quilòmetres lineals, llevat d'autorització expressa de l'autoritat competent de sanitat animal de destinació.

7. A tots els moviments anteriors, llevat d'aquells en què la destinació és el sacrifici en escorxador o en unes altres instal·lacions autoritzades per a la finalitat esmentada, no els és aplicable l'exempció a la presa de mostres que preveu l'apartat 4.1 de l'article 4 del Reial decret 1082/2009, de 3 de juliol, que estableix l'apartat 2.a) d'aquest mateix article.

Article 12. *Controls.*

L'autoritat competent ha de portar a terme controls, de la manera i amb la freqüència que disposi, sobre el compliment del que preveu aquest Reial decret.

Article 13. *Infraccions i sancions.*

En cas d'incompliment del que disposa aquest Reial decret, és aplicable el règim d'infraccions i sancions que preveu la Llei 8/2003, de 24 d'abril, sense perjudici de les responsabilitats civils, penals o d'un altre ordre, que puguin concórrer.

Disposició transitòria primera. *Autorització i registre d'espais en aplicació de l'article 6.2.*

De conformitat amb el que estableix l'article 6.2, en el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, l'autoritat competent en matèria de sanitat animal ha de dur a terme les comprovacions oficials oportunes sobre els registres que hi ha o els que es produeixen a la seva empara per donar garantia del compliment del que disposa aquest Reial decret o, en cas contrari, s'ha de procedir a iniciar el tràmit per donar de baixa el registre corresponent. En tot cas mentre, es duen a terme els tràmits necessaris per

donar de baixa el registre no es permet l'aprofitament de bestiar domèstic d'aquests terrenys, ni continuar aportant alimentació suplementària a les espècies cinegètiques.

Disposició transitòria segona. *Canvis en la classificació de comarques.*

En cas que es produeixi un canvi en la classificació de les comarques o unitats veterinàries, d'acord amb el que preveu l'article 4.2, l'interessat disposa d'un termini de sis mesos per realitzar les actuacions que es derivin del canvi de classificació de la comarca o de la unitat veterinària en què s'ubiqui geogràficament el terreny sotmès a aprofitament cinegètic.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret 479/2004, de 26 de març, pel qual s'estableix i es regula el Registre general d'explotacions ramaderes.*

Es modifica el Reial decret 479/2004, de 26 de març, pel qual s'estableix i es regula el Registre general d'explotacions ramaderes, de la manera següent:

S'afegeix l'apartat següent a l'annex III.

«2.10 Espais cinegètics categoria I, II, III o IV segons el que disposa l'article 5 del Reial decret 138/2020, de 28 de gener, pel qual s'estableix la normativa bàsica en matèria d'actuacions sanitàries en espècies cinegètiques que actuen com a reservori de la tuberculosi (complex *Mycobacterium tuberculosis*).»

Disposició final segona. *Modificació del Reial decret 1082/2009, de 3 de juliol, pel qual s'estableixen els requisits de sanitat animal per al moviment d'animals d'explotacions cinegètiques, d'aqüicultura continental i de nuclis zoològics, així com d'animals de fauna silvestre.*

Es modifica la disposició addicional segona del Reial decret 1082/2009, de 3 de juliol, pel qual s'estableixen els requisits de sanitat animal per al moviment d'animals d'explotacions cinegètiques, d'aqüicultura continental i de nuclis zoològics, així com d'animals de fauna silvestre, de la manera següent:

«Disposició addicional segona. *Mesures especials referents a la tuberculosi.*

Sense perjudici del que disposa aquest Reial decret, els moviments d'espècies cinegètiques i silvestres que puguin actuar com a reservori de la tuberculosi estan subjectes al que disposa el Reial decret 138/2020, de 28 de gener, pel qual s'estableix la normativa bàsica en matèria d'actuacions sanitàries en espècies cinegètiques que actuen com a reservori de la tuberculosi (complex *Mycobacterium tuberculosis*).»

Disposició final tercera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.16a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de bases i coordinació general de la sanitat.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 28 de gener de 2020.

FELIPE R.

La vicepresidenta primera del Govern i ministra de la Presidència, Relacions amb les Corts i Memòria Democràtica,

CARMEN CALVO POYATO

ANNEX I

Regions PATUBES de risc de tuberculosi

- a) Regions PATUBES de risc de tuberculosi 1: províncies de les comunitats autònomes de les Illes Balears i les Illes Canàries.
- b) Regions PATUBES de risc de tuberculosi 2: comunitats autònomes del Principat d'Astúries, Cantàbria, Galícia i País Basc.
- c) Regions PATUBES de risc de tuberculosi 3: comunitats autònomes d'Aragó, Castella i Lleó, Catalunya, Comunitat Valenciana, La Rioja, Navarra i Múrcia. A més, inclou les províncies d'Albacete, Conca i Guadalajara a Castella-La Manxa; i les d'Almeria i Granada a Andalusia.
- d) Regió PATUBES de risc de tuberculosi 4: comunitats autònomes de Madrid i Extremadura. A més, inclou les províncies de Ciudad Real i Toledo a Castella-La Manxa; i les de Cadis, Còrdova, Huelva, Jaén, Màlaga i Sevilla a Andalusia.

ANNEX II

Classificació de les diferents comarques o unitats veterinàries en funció del risc

1. Comarques o unitats veterinàries de baix risc:

- a) Totes les que pertanyen a les regions PATUBES de risc de tuberculosi 1.
- b) Les que pertanyen a les regions PATUBES de risc de tuberculosi 2 que no compleixin els criteris dels apartats 2 o 3.
- c) Les que pertanyen a les regions PATUBES de risc de tuberculosi 3 amb una prevalença en ramats de bovins menor a l'1% en els dos anys anteriors o que no compleixin els criteris dels apartats 2 o 3.

No obstant això, l'autoritat competent pot aplicar les mesures corresponents a les comarques o les unitats veterinàries de risc moderat en municipis concrets on hi hagi casos confirmats en ramats de boví i en senglars i altres suïds silvestres i les seves hibridacions o cérvols o daines provocats per les mateixes soques del complex *Mycobacterium tuberculosis* (MTC d'ara endavant), en aquests dos últims anys.

- d) Les que pertanyen a les regions PATUBES de risc de tuberculosi 4 amb una prevalença en ramats de bovins de menys de l'1% en algun dels dos últims anys i on no s'hagin detectat casos de tuberculosi en senglars i altres suïds silvestres i les seves hibridacions ni en cérvols ni daines en aquests dos últims anys, o que no compleixin els requisits dels apartats 2 i 3.

No obstant això, l'autoritat competent pot aplicar les mesures corresponents en comarques o unitats veterinàries de risc moderat en municipis concrets on hi hagi casos confirmats en ramats de boví i les densitats elevades de les espècies cinegètiques o silvestres que actuen com a reservori o els contactes entre aquestes i el bestiar boví així ho aconsellin.

2. Comarques o unitats veterinàries de risc moderat:

- a) Les que pertanyen a les regions PATUBES de risc de tuberculosi 2 amb una prevalença en ramats bovins major a l'1% en algun dels dos anys anteriors i on existeixin casos confirmats en ramats de boví i en senglars i altres suïds silvestres i les seves hibridacions, cérvols o daines provocats per les mateixes soques d'MTC en aquests dos últims anys, o que no compleixin els criteris del punt 3.

No obstant això, l'autoritat competent pot aplicar les mesures corresponents en comarques o unitats veterinàries d'especial risc en municipis concrets on, a més de l'anterior, la prevalença en ramats bovins sigui més gran del 3%.

- b) Les que pertanyen a les regions PATUBES de risc de tuberculosi 3 amb una prevalença en ramats bovins més gran de l'1% en algun dels dos anys anteriors on hi hagi casos confirmats en ramats de boví i en senglars i altres suïds silvestres i les seves

hibridacions, cérvols o daines provocats per les mateixes o diferents soques d'MTC en aquests dos últims anys, o que no compleixin els criteris de l'apartat 3.

No obstant això, l'autoritat competent pot aplicar les mesures corresponents en comarques o unitats veterinàries d'especial risc en municipis concrets on, a més de l'anterior, la prevalença de ramats bovins sigui més gran del 3%.

c) Les que pertanyen a les regions PATUBES de risc de tuberculosi 4 amb una prevalença en ramats bovins més gran de l'1% en algun dels dos anys anteriors on hi hagi casos confirmats en ramats de boví i en senglars i altres suïds silvestres i les seves hibridacions, cérvols o daines, però provocats per diferents soques d'MTC en aquests dos últims anys, o que no compleixin els criteris del punt 3.

No obstant això, l'autoritat competent pot aplicar les mesures corresponents en comarques o unitats veterinàries d'especial risc en municipis concrets on, a més de l'anterior, la prevalença en ramats bovins sigui més gran del 3% i les densitats elevades d'aquestes espècies cinegètiques o silvestres o els contactes entre aquestes i el bestiar boví així ho aconsellin.

3. Comarques o unitats veterinàries d'especial risc:

a) Les que pertanyen a les regions PATUBES de risc de tuberculosi 2 amb una prevalença en ramats bovins més gran del 3% en algun dels dos anys anteriors on hi hagi casos confirmats en ramats de boví i en senglars i altres suïds silvestres i les seves hibridacions, cérvols o daines, provocats per les mateixes soques d'MTC en aquests dos últims anys.

b) Les que pertanyen a les regions PATUBES de risc de tuberculosi 3 amb una prevalença en ramats bovins més gran del 3% en algun dels dos anys anteriors on hi hagi casos confirmats en ramats de boví i en senglars i altres suïds silvestres i les seves hibridacions, cérvols o daines, provocats per les mateixes soques d'MTC en aquests dos últims anys, o per diferents soques, però quan les densitats elevades d'aquestes espècies cinegètiques o silvestres o els contactes entre aquestes i el bestiar boví així ho aconsellin.

c) Les que pertanyen a les regions PATUBES de risc de tuberculosi 4 amb una prevalença en ramats bovins més gran del 3% en algun dels dos anys anteriors, on hi hagi casos confirmats en ramats de boví i en senglars i altres suïds silvestres i les seves hibridacions, cérvols o daines, o fins i tot no havent-hi casos confirmats en senglars i altres suïds silvestres i les seves hibridacions, cérvols o daines, quan les densitats elevades d'aquestes espècies cinegètiques o silvestres o els contactes entre aquestes i el bestiar boví així ho aconsellin.

ANNEX III

Indemnització del valor de la carn

Canal de cérvol (*Cervus elaphus*): 3,70 euros kg/canal.

Canal de daina (*Dama dama*): 3,40 euros kg/canal.

Canal de suïd silvestre (*Sus scrofa*): 0,90 euros kg/canal.

ANNEX IV

Nombre d'animals als quals s'han de fer proves segons el nombre estimat d'animals presents

Nombre d'animals	Animals a controlar
1-25	Tots
26-30	26
31-40	31
41-50	35
51-70	40
71-100	45
101-200	51
201-1200	57
>1200	59

ANNEX V

Contingut mínim del pla sanitari de l'article 8.2

- 1r Identificació REGA i superfície de l'espai natural delimitat.
- 2n Inventari de les poblacions d'espècies de caça major (cens estimat abans de l'inici de la temporada).
- 3r Exemplars la caça dels quals es prevegi per a la temporada propera, i caçats la temporada anterior.
- 4t Aportació d'aliment: tipus, quantitats aproximades, periodicitat i estacionalitat, forma de distribució i llocs de distribució.
- 5è Relació dels principals punts d'aigua, tipus i característiques.
- 6è Forma de tractament dels residus de caça.
- 7è Infecció per complex *M. tuberculosis* (per espècie de caça major): presència o absència, i prevalença, en funció dels resultats de les diferents proves realitzades.
- 8è Addicionalment, en cas que l'autoritat competent en sanitat animal consideri que la situació sanitària de la tuberculosi en les espècies cinegètiques s'hagi de millorar mitjançant la disminució de densitats d'aquestes o altres mesures afegides, l'interessat ha de presentar un pla especial a requeriment de l'autoritat que estableixi, almenys, les mesures de millora sanitària següents:
- Modificacions en les quotes de caça (en general, augments, particularment de femelles).
 - Posada en marxa de caça selectiva d'individus visiblement primos o malalts.
 - Modificacions en l'aportació d'aliment (reduccions o almenys millores en la selectivitat dels punts d'alimentació), potenciació de la immunitat (aliments rics en calci i vitamina D, no subministrament de blat de moro en exclusiva, aportació de correctors vitamínico-minerals...).
 - Modificacions en els punts d'aigua (augment d'aquests, o modificació per a una més gran selectivitat).
 - Aplicació de mètodes més eficaços en el tractament de residus de caça, dins de les possibilitats que preveu la normativa aplicable en la matèria.
 - Així mateix, si així ho estableix la comunitat autònoma, establiment de petites tanques d'exclusió (en superfícies de menys de 1.000 m² com a testimonis per valorar l'impacte dels ungulats en la vegetació).

ANNEX VI

Críteris mínims a complir en les auditories de bioseguretat en explotacions ramaderes en comarques o unitats veterinàries d'especial risc

1. Les auditories de bioseguretat en explotacions ramaderes en relació amb la tuberculosi bovina les ha de fer el veterinari oficial o, si s'escau, el veterinari autoritzat o habilitat a l'efecte pels òrgans competents de les comunitats autònomes. En tot cas, els veterinaris autoritzats o habilitats han d'haver participat en els cursos de formació reglada sobre els aspectes teòrics, pràctics i de base legal quant al diagnòstic de la tuberculosi bovina i, si s'escau, en les seves actualitzacions periòdiques.

La sistemàtica a seguir es basa en la portada a terme dins del projecte «Bioseguretat en boví de carn 20150020003029 del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació», i que consta de les fases següents:

1r Estudi previ específic de l'explotació:

- a) Obtenció d'informació prèvia: dades generals de l'explotació, situació, superfície, censos, maneig, alimentació, aprofitaments cinegètics..., etc.
- b) Historial de tuberculosi: boví, caprí i altres espècies domèstiques i cinegètiques/silvestres.
- c) Cartografiat de l'explotació: mapa per a visita de camp.

2n Visita de camp i enquesta personal:

- a) Enquesta personal reglada al titular de l'explotació o encarregat.
- b) Característiques generals de l'explotació: perímetre, finques limítrofs, tanques interiors, edificis, instal·lacions..., etc.
- c) Georeferenciació d'usos i manejos d'instal·lacions, pastures, punts d'alimentació, punts d'aigua..., etc.
- d) Maneres d'alimentació del bestiar, magatzem i conservació dels aliments.
- e) Usos de les fonts d'aigua, abundància, distribució..., etc.
- f) Estudi *in situ* per identificar els punts de risc, avaluar la presència i abundància de fauna i fer mostres ambientals, si escau.

3r Documentació gràfica i fotoparany, si escau.

4t Avaluació de riscos i proposta de mesures: tancaments i estructures selectives, maneig d'abeuradors i altres punts d'agregació, ús de pastures i maneig del bestiar i altres actuacions, si escauen.

2. L'informe de l'auditoria de bioseguretat s'ha de remetre als serveis veterinaris oficials comarcals la setmana següent a la seva realització.

3. Els serveis esmentats han de comprovar que les dades que figuren en l'informe d'avaluació als quals tinguin accés són correctes (historial, dades generals...) i, juntament amb el veterinari que va realitzar l'avaluació i el titular de l'explotació han de confirmar la idoneïtat de les mesures proposades, la seva possibilitat d'aplicació efectiva i el calendari previst per a la seva realització.

4. Transcorregut el termini marcat per portar a terme les mesures proposades, el veterinari responsable ha de comprovar l'estat del compliment de les mesures correctores i remetre un informe de seguiment als serveis comarcals esmentats.

5. Després de la primera auditoria anual, les auditories dels anys següents es consideren de seguiment si s'han complert totes les mesures correctores establertes i no es considera necessari assenyalar noves mesures correctores pel veterinari responsable o pels serveis veterinaris oficials comarcals.